

været stedmoderlig behandlet, kunde jeg forstaa, at den har gjort saa stærke Forbringere til Skade for andre Egne; men denne Del af Landet er paa ingen Maade stedmoderlig behandlet med Hensyn til Kommunitationsmidler. Der er en god Landevei, som fører derfra ind til Odense, og der er tillige to udmærkede Udførsningssteder ved Klinte og Kristiansminde, saa at denne Egn ikke har Banstielighed ved at faae sine Produkter omsatte. Men, som sagt, den Omstændighed, at flere Amtsrådsmedlemmer ere bosatte der, og at der i længere Tid har været agiteret fra disse Sogne, har bidraget til, at man har fastholdt den efter min Mening faare uheldige Bue. Det er gaaet med Krogboerne, som det tidligere er sagt om Drejøboerne, at de have engang haft den Anstuelse, at deres Øhed Drejø, fordi hele Verden dreiede sig om den. Saaledes have Krogboerne ogsaa ment, at ingen Bane bør anlægges mellem Odense og Bogense, medmindre den fik en saa kroget og bugtet Retning ud i denne Krog. Det vil maasse være ærede Medlemmer bekendt, at det Udvalg, der har arbejdet for Fernbaneanlægget mellem Odense og Bogense har tidligere udbudt til Aktietegning foruden paa denne saakaldte østlige Linie tillige paa en mere direkte Linie, nemlig den af mig før nævnte, og det viste sig, at paa den direkte Linie var der ikke mindre Interesse for et Fernbaneanlæg end i den anden Egn, idet nemlig da Sagen første Gang forelaa til Behandling i Odense Amtsråd, var der taget pr. Banemil for den direkte Linie 66,500 Kr., medens der for den Linie, her er bragt i Forslag, kun var tegnet 54,200 Kr. pr. Banemil, altsaa ca. 12,000 Kr. mindre for den her foreslaaede end for den direkte Linie. Desuagtet valgte Amtsrådet udelukkende at støtte den østlige Linie, hvad jeg for mit Vedkommende ingenlunde kan billige; thi derved, at denne Linie faar en saa stor Svæving mod Øst udad mod Odense Fjord, ville de 12 Sogne, hvis Talsmand jeg her har den Ære at være, og for hvilke jeg for saa Dage siden har indbragt en Adresse forsynet med 10—1,100 Underkrifter, intet væsentligt Gavn kunnet faae af dette Baneanlæg. Det nytter ikke, at det ærede Medlem for Sønderfjordskommunen, at de ville blive tilfredsstillede ved denne Linie, thi de Kommuner have ved den Bevægelse, der er sat i Gang, ved deres Adresse til Thinget, selv erklæret, at de ikke se, at de ville have direkte Nytte af denne Bane. De have endvidere i deres Andragende erklæret, at uagtet Amtsrådet har negtet at støtte dem, have de god Udsigt til i den nærmeste Fremtid at kunne samle ved privat Tegning de fornødne Midler til Baneanlægget, og det forekommer mig, at naar saa mange og saa store Sogne have vist en saa stærk Interesse for at føre Banen i en anden og for dem mere heldig Retning, have de ogsaa gyldigt Krav paa at komme i Betragtning, og naar det

ærede Medlem for Sønderfjordskommunen siger, at der kun bliver en Afstand af ca. 2½ Mil mellem den her projekterede Linie og Statsbanen, saa er det ingenlunde rigtigt. (Højmark: Jo!). Det ærede Medlem siger Jo, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at man ikke maa beregne den Wei mellem de to Linier, som Fuglene flyve, man maa huske paa, at det er Mennesker, som skulle benytte Veien, og de kunne ikke benytte den lige Wei, men maa følge de Veie, som engang føre til de vedkommende Baner, og det ærede Medlem kan ikke overbevise mig om, at hvis den Bane, her er foreslaaet, bliver vedtaget, vil der paa noget Punkt være mindre end 3 Mils Afstand mellem denne Bane og Statsbanen. Den korteste Afstand mellem den her projekterede Bane og Statsbanen, vil nemlig være fra den paatænkte Station ved Serslev over 3 Mil; men for Sognene Ære, Skovby, Haarslev, Veflinge er der til den nærmeste Station paa Statsbanen, som er Aarup, over 2½ Mil. Man forlanger nu, at disse Sogne for at benytte det Baneanlæg, her er foreslaaet, skulle føre ca. 1 Mil til Nord til den nærmeste Station, naar de f. Ex. med deres Produkter ville til Odense, for saa igjen at faae en Wei med Banen, der er ca. 1½ Mil længere til Odense, end de have ad den slagne Landevei. Man forlanger, at de foruden at udrede deres Andel af de ca. 200,000 Kr., som Amtskommunen har tegnet i Aktier, tillige skulle udrede deres Andel i Expropriationsudgifterne, uden at de ved dette Baneanlæg kunne komme i Betragtning. Jeg kan derfor ikke være enig med det ærede Medlem fra Sønderfjordskommunen i at tilraade hurtig Fremme af dette Lovforslag. Det er ingenlunde min Hensigt at ville standse eller, om jeg kunde, ødelegge denne Sag; men jeg retter en indstændig Annødning til det høie Ting om ikke at forcere denne Sag; thi jeg har det Haab, som jeg har det Ønske, at der endnu maatte kunne opnaaes et Kompromis, en Overenskomst mellem de stridende Parter. Det vil maasse kunne naaes, hvis der bliver Tid dertil. Jeg har ikke kunnet forstaa den Hastighed, hoormed Sagen er bragt ind her, og endnu mindre den Hurtighed, hoormed man synes at ville have den bragt til Ende. Jeg retter derfor, som sagt, en indstændig Annødning til det høie Thing om ikke at forcere Sagen, men at unde den Tid til, at der kan blive forsoget en Forhandling og Overenskomst mellem de Parter, der her staa imod hinanden, om et for begge heldigt og gunstigt Resultat. Før jeg slutter disse Bemærkninger, maa jeg maasse henvende et Par Ord af mere personlig Natur til den høitærede Minister. Det er blevet mig meddelt, at den Mand, der staa for Kejseringens tekniske Konsulent, ogsaa har været Konsulent for Koncessionsøgerne. Jeg vil dog henstille, om det i Grunden er rigtigt, at den Mand, der i sin Tid paa Statens Vegne skal